

Arrest

nr. 151 797 van 4 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 26 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gelet op arrest nr. 146 516 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 27 mei 2015 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen te verschijnen op de openbare terechtzitting van 17 juni 2015 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. NIYONZIMA en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde geboren te zijn te Cazenga op 27 juni 1993 en de Angolese nationaliteit te bezitten. Sinds 2009 woont u met uw moeder in Viana. In 2012 werd u lid van de partij Juventude do Movimento Popular de Libertação de Angola (hierna JMPLA). In 2012 telde u stemmen bij de verkiezingen voor deze partij. Verder maakte u meermaals reclame voor de regeringspartij MPLA op straat en in scholen. Op 23 november 2013 nam u deel aan een manifestatie die enkele verdwenen jongeren herdacht en een protest tegen de huidige president en zijn entourage was. Omdat u zich niet meer kon vinden in de

ideeën van de (J)MPLA, stapte u in januari 2014 uit de partij. Op 7 augustus 2014 nam u deel aan een politieke vergadering van de groep 'Jovens Intelectuaes Revolutionários'. Plots kwam de politie opdagen. U nam uw zak met daarin een aantal T-shirts met slogans tegen het regime en tegen de president en vluchtte – net als alle andere aanwezigen – weg. De politie hield u tegen, arresteerde u en bracht u over naar het politiebureau 'Contentores' te Viana. U werd er meermaals verhoord en geslagen en u werd er slecht behandeld. Uw familie kocht twee agenten om en op 10 oktober 2014 om tien uur 's avonds, haalde één van de agenten u uit de cel. De agenten brachten u per wagen naar Cazenga, overhandigden u aan uw moeder en zegden dat ze u niet meer wilden zien, omdat ze dan risico zouden lopen vermits ze u hielpen ontsnappen. U ging naar uw vader in Cazenga en bleef daar tot u het land verliet. Op 13 oktober 2014 kwam uw moeder zeggen dat de politie een huiszoeking had gedaan bij haar thuis en ze uw computer meenamen om te onderzoeken. De familie had geld ingezameld om u het land uit te helpen. Op 9 november 2014 vertrok u – samen met de smokkelaar (W.) – vanuit Luanda, per vliegtuig, naar Brussel. Op 10 november 2014 kwam u in Brussel toe en op 13 november 2014 diende u er een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Angolese overheid omwille van uw aanwezigheid op een vergadering van de 'Jovens Intelectuaes Revolutionários', maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw beweerde vervolging omwille van uw deelname aan een vergadering van de groep 'Jovens Intelectuaes Revolutionários' niet aannemelijk overkomt.

U verklaarde dat u op 7 augustus 2014 voor het eerst deelnam aan een politieke vergadering van de groep 'Jovens Intelectuaes Revolutionários'. Volgens uw verklaringen ging het om een nog niet 'gevestigde' groep, die als doel had een beweging op te starten van jonge intellectuelen en revolutionairen (gehoor CGVS, p. 14, 18-19). U haalde aan dat de politie plots binnenviel tijdens de vergadering en iedereen probeerde te vluchten. U werd gearresteerd met een tas T-shirts met daarop slogans tegen het regime en tegen de president (gehoor CGVS, p.12). U verklaarde dat u de tas met T-shirts bij u had omdat het op het terrein van uw oom was (gehoor CGVS, p.19). Het is echter erg vreemd dat u de tas met T-shirts (met daarop slogans tegen het regime en tegen de president) snel zou hebben meegenomen wanneer de politie binnenviel, vermits u hiermee niet alleen de aandacht van de politie vestigde op de tas met T-shirts met anti-regeringsgezinde slogans, maar door deze mee te nemen ook nog aangaf dat deze u toebehoorde. Op de vraag waarom u dit deed, gaf u aan dat u dacht dat u kon ontsnappen en u ze niet kon achterlaten want dat bewijsmateriaal zou zijn (gehoor CGVS, p.21). Het komt echter volstrekt niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u het bezwarend materiaal meeneemt uitgerekend op het moment wanneer de politie binnenvalt, daar men in een situatie waarin u dreigt te worden opgepakt door de politie kan verwachten dat u net tracht u zoveel mogelijk te distancieren van die T-shirts en van alles wat u verdacht zou kunnen maken.

Uw bewering dat u – omwille van de T-shirts die men in uw tas vond – in de gevangenis beschuldigd werd van het aanzetten tot oorlog, het verstoren van de openbare orde, smaad tegen de president en de MPLA en verraad van de JMPLA (gehoor CGVS, p.13 en p.17) kan dan ook niet ernstig worden genomen.

Bovenstaande onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde deelname aan een vergadering van de groep 'Jovens Intelectuaes Revolutionários' en de arrestatie op dezelfde dag.

Verder legde u niet doorleefde (en dus ongeloofwaardige) verklaringen af betreffende de nasleep van het beweerde incident dd. 7 augustus 2014.

U verklaarde dat u op 7 augustus 2014 gearresteerd werd en opgesloten werd in het politiebureau "Contentores", waar u voortdurend verhoord werd (gehoor CGVS, p.12 en p.22). Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarover u verhoord werd, kwam u niet verder dan de vragen 'Wie is de eigenaar van de vergaderplaats?' en 'Staat een oppositiepartij achter jullie?'. Toen u gevraagd werd welke vragen nog gesteld werden, herhaalde u bovenstaande twee vragen. Toen u daarop gevraagd werd of er dan maar twee vragen gesteld werden tijdens de verhoren, gaf u aan dat ze maar twee vragen stelde (gehoor CGVS, p.22). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat ze de eigenaar van de vergaderplaats toch kennen door de (woon)registers na te gaan, veranderde u de vraag naar 'Waar is de eigenaar van de vergaderplaats?'. Toen de protection officer u vroeg of ze niet wilde weten wie u de T-shirts gaf, gaf u aan dat ze dat ook wilden weten. Toen de protection officer u vroeg of ze niet wilde

weten wie de vergadering voorzat, gaf u aan dat ze dat ook vroegen (gehoor CGVS, p.22). Het komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw verklaringen over de vragen tijdens de (beweerde) politieverhoren bijstelt in functie van de opmerkingen van de interviewer.

U gaf aan dat – naast u – ook Willy, Mauro en Sylvio gearresteerd werden (gehoor CGVS, p.20). Toen u gevraagd werd of ze nog vastzaten, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.20). Toen u gevraagd werd of de drie veroordeeld werden, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.22-23). Toen u gevraagd werd hoe het (momenteel) staat met de 'oprichting' van de organisatie 'Jovens Intelectuaes Revolutionários', gaf u aan dat u geen contact meer had met hen (gehoor CGVS, p.21). Toen u gevraagd werd of u nog trachtte om de leiders van de organisatie 'Jovens Intelectuaes Revolutionários' te contacteren (om u bijvoorbeeld te informeren over nasleep van uw problemen en die van de andere aanwezigen van de vergadering dd. 7/8/2014) antwoordde u van niet. U verklaarde onder druk te hebben gestaan en na uw vlucht uit de gevangenis te zijn ondergedoken. U voegde eraan toe dat het zware gevolgen zou hebben wanneer ze u zouden vinden en dat het er toen niet van kwam. Het komt echter niet geloofwaardig over dat u zich na uw vrijlating op geen enkel moment, hetzij rechtstreeks, hetzij via een tussenpersoon zou hebben geïnformeerd over het lot van uw medestanders met wie u op hetzelfde moment beweerde te zijn gearresteerd.

Verder gaf u aan dat u op 10 oktober 2014 kon ontsnappen en u naar het huis van uw vader in Cazenga ging, waar u tot uw vertrek uit Angola op 9 november 2014 bleef (gehoor CGVS, p.12-13). Verder verklaarde u dat uw moeder zei dat op 13 oktober 2014 de politie gekomen was en huiszoeking deed bij haar thuis en ze daar ook bleven patrouilleren (gehoor CGVS, p.6 en p.13). Verder gaf u aan dat agenten u na 10 oktober 2014 kwamen zoeken en u opgegeven werd als iemand die ontsnapt was (gehoor CGVS, p.23). Het komt niet doorleefd en totaal niet geloofwaardig over dat iemand die ontsnapte uit de gevangenis, die beschuldigd werd van het aanzetten tot oorlog, het verstoren van de openbare orde, smaad tegen de president en de MPLA en verraad van de JMPLA, die opgegeven werd als iemand die ontsnapt was en door de politie gezocht werd naar zijn vader in zijn geboorteplaats Cazenga zou gaan om er nog één maand te wonen, daar men van iemand die vreest voor zijn leven en vlucht kan verwachten dat hij alert is voor mogelijke betrapping door controle en al het mogelijke doet om dit te voorkomen. Bovendien is het merkwaardig dat de politiediensten – uit wiens handen u ontsnapte, en die u beschuldigden van het aanzetten tot oorlog, het verstoren van de openbare orde, smaad tegen de president en de MPLA en verraad van de JMPLA en die u zochten bij uw moeder, u niet zouden zoeken op het adres van uw vader in uw geboorteplaats Cazenga. U gaf aan dat de politiediensten misschien geen weet hebben van uw vader. Toen de dossierbehandelaar opmerkte dat op uw Angolese identiteitskaart de naam van uw vader staat en ook staat dat u te Cazenga geboren bent, gaf u aan dat u in een huurhuis te Cazenga geboren bent en uw vader nu een eigen huis kocht te Cazenga; reden te meer dat de politiediensten uw vader zouden kunnen traceren via het woonregister (gehoor CGVS, p.25).

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde Angolese identiteitskaart (N° 004859585LA043) bevat louter gegevens betreffende uw identiteit die vooralsnog niet in twijfel worden getrokken. Het bewijs van aanmelding voor uw militaire dienstplicht (N° 931299) toont aan dat u zich op 24/1/2012 aanmeldde voor uw militaire dienstplicht, wat verder niet relevant is voor uw asielrelaas. Het door u neergelegde bewijs van inschrijving in de secundaire school (dd. 30/12/2011) en scholingscertificaat (dd. 14/2/2014) tonen uw educatie aan, maar zijn verder niet relevant voor uw asielrelaas. De door u neergelegde faxkopie van de identiteitskaart van uw moeder (J.L.M.) bevat louter gegevens betreffende haar identiteit die vooralsnog niet in twijfel getrokken wordt. Het zelfgeschreven document, met daarop een dertigtal links naar internetartikelen toont uw persoonlijke problemen niet aan, wat u ook bevestigde (gehoor CGVS, p.11). U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december

1980 (hierna: vreemdelingenwet), alsook op de “afwezigheid van motivering, verkeerde motivering, onredelijke motivering”.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Om zijn standpunt te staven haalt het CGVS een aantal elementen aan, die echter niet opwegen tegen een ernstige analyse van de feiten.

Zo betwiste het CGVS de deelname van verzoeker aan de manifestatie van 7 augustus 2014, terwijl de details die verzoeker aangehaald heeft aangaande deze betoging wel degelijk zijn deelname bewijst.

Op pagina's 17 en 18 van zijn verhoor bij het CGVS geeft hij veel details aan over die betoging: de vergadering vond plaats”... in de 2de straat 6, wijk Estalagen te Viana bij huis van oom (M.M.), van 10u tot 16u ongeveer....”

Het feit dat verzoeker de zak met T-shirts meenam ondanks het gevaar is ook niet verwonderlijk, vermits hij verantwoordelijk was voor die zak; het was een reflex die zak mee te nemen.

Bovendien maakt het GGVS geen analyse van het gevaar van fysiek geweld, mocht verzoeker terugkeren naar Angola. De mogelijkheid van het toekennen van de subsidiaire bescherming werd niet ernstig onderzocht, dat er geen woord wordt gerept over de veiligheidstoestand van Angola.”

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota een aanhoudingsmandaat van 19 november 2014 en een CD met beelden aangaande zijn activiteiten neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) het niet aannemelijk is dat hij bezwarend materiaal meeneemt op het moment waarop de politie binnenvalt, (ii) hij zijn verklaringen over de vragen tijdens de beweerde politieverhooren bijstelt in functie van de opmerkingen van de *protection officer*, (iii) hij niet zou geïnformeerd hebben naar het lot van zijn medestanders die samen met hem gearresteerd zouden zijn, (iv) het niet aannemelijk is dat hij na zijn ontsnapping onderduikt op het adres van zijn vader in zijn geboorteplaats, en (v) de neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

In onderhavig verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan het opwerpen van losse beweringen waar hij stelt dat hij verantwoordelijk was voor de zak met T-shirts en dat het een reflex was om ze mee te nemen. Waar hij meent dat het feit dat hij veel details heeft verteld over de betoging van 7 augustus 2014 en dat dit zijn deelname bewijst, dient erop gewezen dat verzoeker verklaarde dat hij op 7 augustus 2014 deelnam aan een vergadering van “Jovens Intellectuaes Revolutionarios” en niet aan een betoging (gehoorverslag CGVS, p. 12). Verder kan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen de motivering van de bestreden beslissing dienaangaande niet weerleggen.

Wat betreft het aanhoudingsmandaat (rechtsplegingsdossier, stuk 10) dient opgemerkt dat verzoeker, ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, eerst verklaarde dat dit door de politie aan zijn moeder werd afgegeven en vervolgens verklaarde dat zijn moeder het bij de politie is gaan afhalen. Het is niet aannemelijk dat een aanhoudingsmandaat door de politie van Luanda aan verzoekers moeder zou worden bezorgd, dan wel meegegeven. Dat verzoeker hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegde, doet verder afbreuk aan de bewijswaarde van dit stuk. Uit de beelden op de CD (rechtsplegingsdossier, stuk 10) valt evenmin op te maken dat verzoeker deelnam

aan een vergadering van "Jovens Intellectuaes Revolutionarios". Er dient bovendien op gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen.

Verzoeker slaagt er blijkens het voorgaande niet in de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Waar verzoeker aanvoert dat in de bestreden beslissing met geen woord gerept wordt over de veiligheidstoestand in Angola, dient vastgesteld dat verzoeker evenmin enig stuk bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat er in Angola sprake is van een situatie die zou kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS